

2. V okviru drugega tožbenega razloga trdi, da je Komisija prekoračila svoja pooblastila, ki ji jih daje člen 9 Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL 1987 L 256, str. 1).
3. V okviru tretjega tožbenega razloga navaja, da je Komisija napačno uporabila pravo, s tem da je konzervirane nadevane trtne liste uvrstila pod oznako KN iz Priloge k izpodbijani uredbi.

Tožba, vložena 15. julija 2011 – Pigui proti Komisiji

(Zadeva T-382/11)

(2011/C 282/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Cristina Pigui (Strejnic, Romunija) (zastopnik: M. Alexe, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

- Toženi stranki naj se naloži, da razkrije podatke o identiteti vsake visokošolske ustanove, vključene v magistrski študij na daljavo 2008-2010 iz programa Jean Monnet;
- toženi stranki naj se naloži, da ustavi program, če nobena visokošolska ustanova ni vključena, zahteva pisno študijsko pogodbo med študenti in organizatorji ter zahteva enoten sistem ocenjevanja za vse zadevne študente; in
- Komisiji naj se naloži, da vzpostavi prvotni položaj tožeče stranke, saj je dokazano, da program 2008-2010 ni izpolnjeval meril programa Jean Monnet v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 265 PDEU predlaga, naj se ugotovi nezakonito nedelovanje tožene stranke, ker ni razkrila izsledkov javne preiskave, ki jo je zahtevala tožeča stranka.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člena 6(3) in 15 Sklepa št. 1720/2006/ES ⁽¹⁾, ker ni opravila preiskave in razkrila podatkov, kot je zahtevala tožeča stranka, in člena 11 ter 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je kršila načelo preglednosti in zakonodajo o varstvu potrošnikov.
2. Drugi tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člena 4 in 5 Direktive 97/7/ES ⁽²⁾ ter člena 2(a)(b) in 5 Direktive 2005/29/ES ⁽³⁾, ker ni opravila preiskave v zvezi z magistrskim študijem na daljavo iz progama Jean Monnet in ga ovrednotila glede na njegove cilje v skladu s členom 15 Sklepa št. 1720/2006/ES.
3. Tretji tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člen 5 Direktive 97/7/ES ter člene 2(a)(b), 6 in 7 Direktive 2005/29/ES, ker ni raziskala dvojnih meril v sistemu ocenjevanja študentov
4. Četrti tožbeni razlog je, da je tožena stranka kršila člen 14 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter člen 2 Protokola št. 1 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ker tožeča stranka ni bila enako obravnavana v okviru magistrskega študija na daljavo iz programa Jean Monnet.

⁽¹⁾ Sklep št. 1720/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o uvedbi akcijskega programa na področju vseživljenjskega učenja (UL 2006, L 327, str. 45).

⁽²⁾ Direktiva 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL 1997, L 144, str. 19).

⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22).

Tožba, vložena 21. julija 2011 – Makhlof proti Svetu

(Zadeva T-383/11)

(2011/C 282/62)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Eyad Makhlof (Damask, Sirija) (zastopnika: P. Grollet in G. Karouni, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga naj:

- Izvedbeni sklep Sveta 2011/302/SZVP z dne 23. maja 2011 o izvajanju Sklepa 2011/273/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji razglasi za ničnega v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ker so z njim kršene temeljne pravice;
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov na podlagi členov 87 in 91 Poslovnika Splošnega sodišča.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do poštenega sojenja. Tožeča stranka navaja, da ji je bila kršena pravica do obrambe, ker pred naložitvijo zadevnih kazni ni bila zaslišana, ji ni bila dana možnost obrambe in se ni seznanila z dokazi, na podlagi katerih so bili sprejeti ti ukrepi.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, ki jo določa člen 296, drugi odstavek, PDEU. Tožeča stranka Svetu očita, da je sprejel ukrepe, ki se nanašajo nanjo, ne da bi jo obvestil o razlogih za sprejetje teh ukrepov, s čimer bi ji omogočil uveljavljanje pravnih sredstev za obrambo. Tožeča stranka toženi stranki očita, da je podala zgolj splošne in stereotipne navedbe, ne da bi podrobno navedla elemente dejanskega stanja in pravna pravila, od katerih je odvisna pravna utemeljitev njenega sklepa, in ugotovitve, na podlagi katerih je sprejela ta sklep.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na utemeljenost obrazložitve. Tožeča stranka Svetu očita, da je svojo odločitev oprl na očitno nepravilno obrazložitve in da njegove ugotovitve temeljijo na pomešanju različnih položajev, zaradi česar te odločitve ni mogoče šteti za pravno ustrezno.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev jamstva, ki ga zagotavlja pravica do učinkovitega sodnega varstva. Tožeča stranka navaja, da ne le, da ni mogla učinkovito uveljavljati svojega stališča pred Svetom, temveč da – ker v izpodbijani odločbi niso navedeni posebni in konkretni razlogi, ki jo utemeljujejo – tudi ne more uspešno uveljavljati pravice do vložitve tožbe pred Splošnim sodiščem.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev splošnega načela sorazmernosti.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev lastninske pravice, ker omejevalni ukrepi – in, natančneje, ukrep zamrznitve sredstev – pomenijo nesorazmeren poseg v temeljno pravico tožeče stranke do prostega razpolaganja s svojim premoženjem.

7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do zasebnosti, ker tudi zamrznitev sredstev in omejitev svobode gibanja pomenita nesorazmeren poseg v temeljno pravico tožeče stranke.

Tožba, vložena 22. julija 2011 – Safa Nicu Sepahan proti Svetu

(Zadeva T-384/11)

(2011/C 282/63)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Iran) (zastopnik: A. Bahrami, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

- Vpis št. 19 iz Priloge VIII k Uredbi Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1), kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 503/2011 z dne 23. maja 2011 o izvajanju Uredbe (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 136, str. 26), naj se razglasi za ničnega;
- ugotovi naj se, da je tožena stranka kršila člen 265 PDEU s tem, da ni preučila predloga tožeče stranke z dne 7. junija 2011 za ponovni preizkus vpisa št. 19;
- ime tožeče stranke naj se izbriše s seznama sankcij EU;
- tožeči stranki naj se dodeli odškodnina v znesku, kot bo določen med tem postopkom, vendar ne manjšem od 2 000 000 EUR; in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. V prvem tožbenem razlogu trdi, da je Svet storil očitno napako pri presoji, ker je vključitev imena tožeče stranke na seznam oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, napačna, zavajajoča, nenatančna, nepopolna in zato popolnoma nezakonita.